

[Kristen Amby.]

paa — det vil jeg gerne gøre de ærede Forslagsstillere opmærksom paa —, at det Problem i Virkeligheden næsten er værre, naar man overvælter Skatten paa Jorden. Ganske vist skal naturligvis de nybyggede Grunde ogsaa deltage i de forøgede Udgifter med Jordbeskatning, det ved jeg meget vel, men selve dette, at man skal betale Grundskyld i Forhold til et Behov i en Kommune eller i et Amt, hvilket under givne Omstændigheder kan betyde, at Grundskyldpromillerne vil stige meget stærkt, er i sig selv mod Grundskyldtankens Princip.

Grundskyldtankens Princip er ikke, at man først stiller Behov op i Kommune, Amt eller Stat og saa siger, at det Behov har det offentlige, og det skal udskrives paa Jorden alt sammen. Nej, Grundskyldtankens Princip er at finde den virkelige Værdi af Jorden og saa, hvis man vil have fuld Grundskyld, inddrage den Rente, der svarer til den kapitaliserede Værdi. Men her kan det betyde — det vil jeg dog gerne bede en Mand som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen overtænke nu, da man staar over for at undersøge Spørgsmaalet principielt og ogsaa praktisk i den store Grundskyldkommission og iøvrigt beskæftiger sig med en hel Del anden Lovgivning, der er sammenhængende med dette Problem —, her kan det betyde, at man nu kommer op paa en Grundskyldpromille, bestemt af et Behov, som ligger langt over, skal vi sige den fulde Inddragelse af Jordrenten, og vi maa vel have Lov til at gaa ud fra, at man altid vil mene — derfor beholder man ogsaa Loftet over Skatten —, at den bestaaende faste Skat er indgaaet allerede i Vurderingen af baade Jord og Ejendomme, og at det derfor bliver saaledes, at hvis man skal have fuld Grundskyld, saa er det oven paa de gældende faste Byrder man faar den.

Det vil sige, at den for en hel Del Arter af Ejendomme betyder noget helt urimeligt, og vi har jo ikke noget Fradrag for den lille Byggegrund, som man har for det lille Hus; i Ejendomsskyldbeskatningen har vi ikke noget Fradrag for Grundskyldbeskatningen, det skal man heller ikke have, men der kan det godt betyde økonomisk slet ikke saa lidt.

Endelig vil jeg gerne ved denne Lejlighed sige noget, som man egentlig burde have sin Opmærksomhed henvendt paa ved meget af vor Lovgivning. Er det rimeligt, naar man altsaa vil lægge Loft over en Skat, at gennemføre en Bestemmelse, der kort og godt siger, at Skatten ikke maa stige med

et højere Beløb, end der betales Aar for Aar? Det højere Beløb, man tænker paa, er et Beløb udtrykt i danske Pengesedler, i danske Kroner. Det vil sige, at man kan faa en eventuel inflatorisk Udvikling, hvorunder Ejendomspriserne stiger til det tredobbelte, og saa har man fastlagt i en Lov, at Skatterne ikke engang maa følge med den faktiske Stigning. Jeg siger det, fordi man skal og bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man i en Tid, hvor Pengene har en i den Grad fluktuerende Værdi, som de har, ikke, naar det drejer sig om Skatter, der skal staa i Forhold til et eller andet bestemt Objekt, fastlægger Skatten i Penge, medens Objektet svinger baade op og ned i Værdi. Det synes jeg i hvert Fald man burde have taget i Betragtning.

Naa, nu er det vel den Slags Ting, man lige saa godt kan forhandle om i Udvalg. Jeg gaar ud fra, at de ærede Forslagsstillere ogsaa vil ønske et Forslag som dette behandlet i Udvalg. Jeg mener personlig, at det egentlig var rigtigst at henvise det til Behandling i Grundskyldskommissionen, det maa jeg dog sige, for det er jo et Led i Bestræbelserne for at inddrage den Del af Grundrenten, som hidtil i Virkeligheden er faldet paa Bygningerne. Men enten man nu gaar den ene eller den anden Vej, maa vi regne med, at vi kommer til at forhandle om det, og saa kan man naturligvis ogsaa tage dette Spørgsmaal op, som i øvrigt maa tages op ved megen af vor Skattelovgivning, Spørgsmaalet om Pengenes Forhold til det Objekt, der betales Skat af.

Men der skal ikke være Tvivl om, at selve Problemet om den faste Skat, som det har udviklet sig efter Ejendomsskatteloven af 1903, hvorefter man i lang Tid væsentlig tog Skatten af den samlede Ejendom, ogsaa Bygningerne, er et Problem, der trænger til Undersøgelse. Mit Parti er af den Anskuelse, at vi maa se at komme væk fra Skat paa Bygninger, Flid, Initiativ og Paapasselighed. De arbejdsskabte Værdier bør vi efter min Mening beskutte ad Indtægtsvejen, det er paa den Maade, de giver sig Udtryk, men vi synes, Lovforslaget trænger til en virkelig Gennemarbejdning.

Alfred Jensen: Vi er enige med Forslagsstillerne i, at visse Ændringer i Skattelovgivningen er nødvendige og ønskelige allerede nu. Jeg har dog ikke den Opfattelse, at denne Ændring her er mere nødvendig end en Lempelse i Beskatningen af de smaa Indtægter. Tværtimod, jeg mener, det er omvendt. Skatteskalaens Urimelighed